

ALPHABE TVM HEBRAICVM.

Adiectus est & Abdias Propheta,
vt habeat lingue sanctæ candidatus
in quo se exerceat.

P A R I S I I S

Excudebat Christianus Wechelus,
sub scuto Basiliensi.

1 5 3 3.

AGATHIVS LECTORI S.

EN tibi duæ & viginti Hebraicæ
literæ pie lector, quas cum didi-
ceris ad linguâ **שְׁקִיט** discendâ, ma-
iora tibi, deo duce, donabuntur.

Vale: Et curam illius habe.

Vau He Daleth Gimel Beth Aleph

o v h d g b a

ו ה ד ג ב א

Lamed Caph Iod Teth Heth Zain

l c e i t hh z

ל כ ך ט ת ז

Zaddi Pe Hain Samech Nun Mem

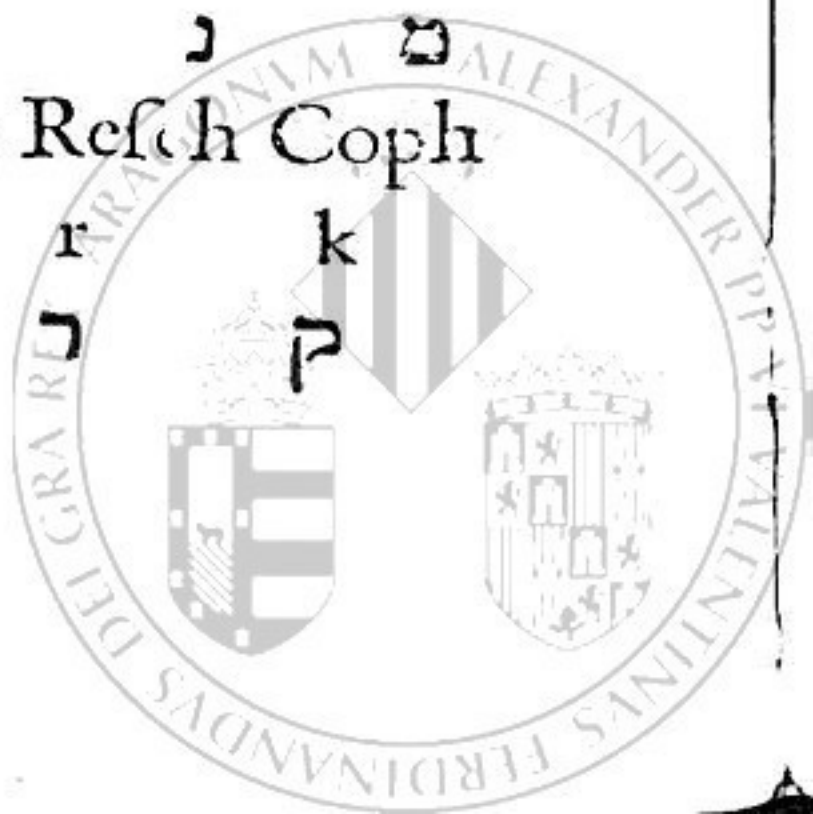
z p h f n m

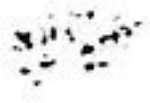
צ פ ע ס נ מ

Tau Schin Resch Coph

th sch r k

ת ש ר ק

11

11

11

11

H E B R A I C V M.

sunt נִצַּק, & quinque בְּלִשׁוֹן in lin-
 gua, cum adminiculo dentium, quæ
 sunt וַטְלַנַּת, & quinque בְּשֵׁנִים in
 dētibus, quæ sunt וַטְרִי, & quatuor
 בְּשִׁפְתַיִם in labiis, quæ sunt בּוֹפֵה.
 Tamen hæ tres literæ, ו, א, & ה in fi-
 ne dictionum, quum nullam habent
 punctū vel sub se, vel proximè post
 se, nullo supradictorum instrumen-
 torum proferuntur, sed solo spiritu:
 ideo ab Hebræis appellantur Spirita-
 les. i. vocales. Ex quibus quidē tribus
 vocalibus, quinque fiunt voces. Nam
 Aleph sonat a, vau verò indifferens
 est ad duas vocales Latinas o & v. et
 similiter Iod ad duas alias e & i: nã
 antiqui patres nostri Hebræi dictas
 quatuor vocales, propter eai ū affini-

A III tatem

A L P H A B E T V M

Ex his duabus et viginti literis, quin-
que sunt, quæ & aliis quinque diuer-
sis scribuntur figuris, sic,

tsaddi	Pe	Nun	Mem	Caph
ts	ph	n	m	ch

ⲧ	ⲡ	ⲛ	ⲙ	Ⲛ
---	---	---	---	---

Quæ differunt à suis primis positio-
ne tantum, quia illæ in principio & in
medio ponuntur dictionum, hæ ve-
rò in fine tantum.

Ⲡ si punctulum habeat in dextro la-
tere sic ⲡ, stridulum habet sonum vt
sch, si in sinistro sic Ⲣ, lenem habet
qualem habet s latinum, & non differt
à Samech.

Ex literis, quatuor proferuntur
בְּרִיחַ hoc est, in gutture, quæ sunt
אֶחָדָה, & quatuor בְּרִיחַ in palato, quæ
sunt

H E B R A I C V M.

puncto qui dages dicitur, intersignan-
tur sic **כַּכ**, & alterum tenuem, & tunc
virgula, quæ Raphé appellatur, su-
persignatur sic **כֶּכ**: tamen in impres-
sis codicibus Raphé non solet signa-
ri: si enim hæ literæ non habeant da-
ges, habent Raphé subintellectum.

Motiones sunt decem, quinque magnæ
& quinque parvæ: magnæ indicant vo-
cales longas, parvæ breves.

Parvæ		Magnæ
Pathah	ַ a	ֶ Camez
Segol	ִ e	ֵ Zere
Hirec parvum	ִ i	ֵ Hirec magnum
Cæz hateph	ֲ o	ֳ Holem
kibbuts	ֻ u	ִּ Schurec

Camez magnum & Camez parvum
eandem

A L P H A B E T V M.

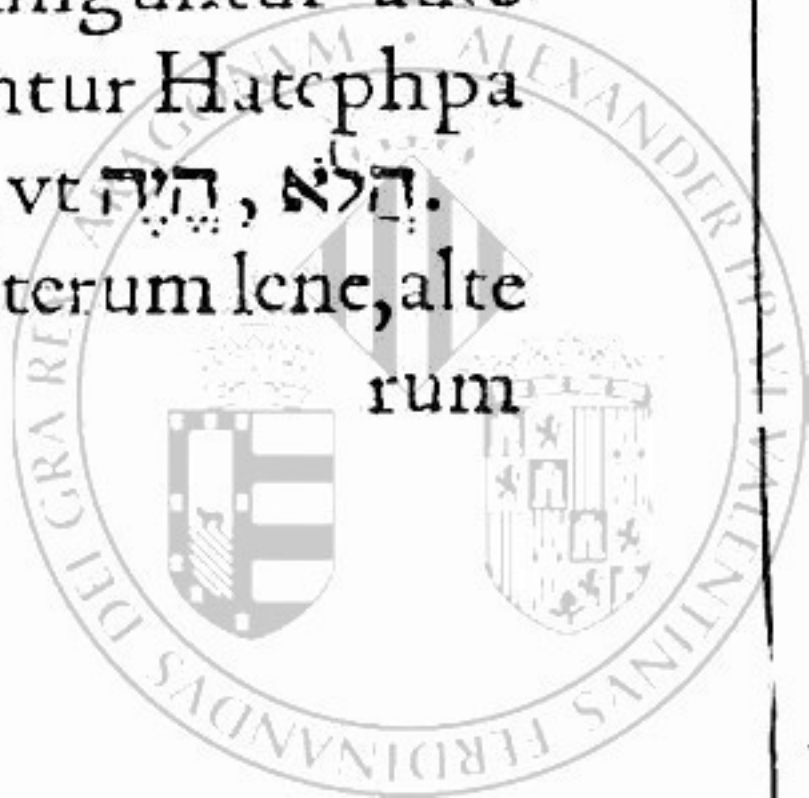
tatē, per duo tantū proferebant ele-
 mēta. Iuniores verò ad ambiguitatē
 omnē remouendā, adiuenerūt pun-
 cta (que appellauerūt Motiones) que
 adhibita i propriis literis vocalibus, eas ad
 alterā earū vocē determinant. Nam
 cum vau sonat o, tunc punctū habet
 ante sic **ו**: cum verò sonat u, tunc
 habet punctulū in medio sic **ו̇**. Et si-
 militer lod cū sonat e, tūc duo pun-
 cta habet à latere sic **ל** et cum sonat
 i, vnū si **ל**. Et quia istę duę habent
 suas notas, habet Aleph & suā sic **א**.
 Ad hęc sciendum est q̄ ex prædictis
 literis sex ap- pellantur Duplices (que
 continentur in his duabus dictioni-
 bus **כַּפַּת כְּבֵד**) ob id q̄ duplicem ha-
 bent sonum, robustū vnū, & tunc
 puncto

batur sub prima litera dictionis, vt
 דְּבָרִים : Si proximè sequitur motio-
 nem magnam, vt פִּקְדוֹן : Si sit sub lite-
 ra quæ habeat dages forte, vt פִּקְדָה :
 Si sit post alterum scheuá in medio
 dictionis, vt יִפְקֹדוּ : Si habeat aliquam
 motionem secum adiunctam, vt
 הִלְלֹתָם Si eadē litera bis continenter
 scribatur, & sit sub priorē, vt הִלְלוּ .

Scheuá ante gutturales literas legi-
 tur secundū vocē sequentē, vt שְׂאוּל :
 ante literā iod, per i, vt בִּיַד : Alàs per
 e, nisi cū eo adungatur aliqua mo-
 tio : nā tunc legitur secundū vocem
 illius motionis . Adiunguntur autē
 cum eo - & ., & vocantur Hatephpa-
 th ih & hatephsegol, vt הִיָּהּ , הִיָּגֹל .

Dages duplex est, alterum lenē, alte-
 rum

ALPHABETVM

eandem habent figuram, inter nos cas
tamen paruum his regulis: Si non ha
beat accentum, et statim sequatur vel
dages, vel scheuá raptum: Si habeat
proximè post se macaph (macaph est
virgula, quæ dictiones, quibus inter
ponitur, ita colligat, vt vnico spiritu
proferri debeant, vt כֹּל-אֶבֶר) : Si ha
beat ante se, sub eadem litera, scheuá
sic ך̄ . Hæc quoque magnum, &
hæc paruum figura non differunt:
at hæc magnum, habet post se lite
râ lod vocalè, hæc verò paruum nūq̄.

Scheuá (sunt duo punctula, quo
rum alterum alteri supponitur sic :)
designat literam sub qua ponitur ra
pi debere cum præcedenti syllaba: de
bet tamen legi, idq̄ correptè, si scri
batur

עבדיה הנביא

חזון עבדיה נה-אמר אדני יהוה
לאֲדוֹם שְׁמוּעָה שָׁמַעְנוּ כִּאת יְהוָה
וַיְצַר בְּגוֹיִם שְׁלַח קוֹמוֹ וְנִקְוָה עָלֶיהָ
לְמַלְחָמָה : הִנֵּה קָטַן נְתַתִּיקָהּ
בְּגוֹיִם בְּוִי אֶתָּה כָּאֵד : וְדוֹן לְבָךְ
הַשִּׁיאָךְ שִׁכְנִי בְּחַגְוֵי-סֶלַע מְרוֹם
שִׁבְתוּ אֲפָר בְּלִבּוֹ מִי יוֹרִידֵנִי אֶרֶץ :
אִם-תִּגְבִּירָה כְּנִצֵּר וְאִם-בֵּין כּוֹכָבִים
שִׁים קִנְיָה מִשָּׁם אֲוִרִידָךְ נֶאֱמַר-יְהוָה :
אִם-נִגְבִּים בָּאוּ-לָךְ אִם-שָׁדְדֵי לַיְקָרָה
אֵיךְ נִדְמִירָה הַלֹּא יִגְבּוּ דֵיִם אִם-
בְּצָרִים

... A B. H E B R A I C V M.
rū verò forte: Lene solū admittitur à
literis כַּפֶּת כֶּתֶב, idēq; dū sunt in prin-
cipio dictionum, vel post scheuá ra-
ptum, & indicat eas (vt dictum est)
tunc durius sonare: forte vero admit-
tunt non solūm literæ כַּפֶּת כֶּתֶב (cum
non sunt in principio dictionis vel
post scheuá raptum) sed etiā omnes
alię, præter gutturales & Resch: & du-
plicat sonū literę, in qua ponitur .i.
indicat eam ita proferendam esse, vt
si bis scriberetur, vt כַּפֶּת .

Est præterea punctulus vnus (illum
appellant Mappik) qui scribitur tan-
tūm in litera ה: & indicat eam tunc
non quiescere, vt כַּמֶּה .

עֲבֹדָהּ הַבֵּיא

שְׂבוֹת וְיָמֵי חֵילוֹ וְנִכְרִים בָּאוּ שְׁעָרוֹ
וְעַל-יְרוּשָׁלַם יָדוּ גֹזֶל גַּם-אֶתְּהָ כְּאֶחָד
מֵיהֶם : וְאֶל-תָּרָא בְיוֹם-אֶחָד
בְּיוֹם נִכְרוֹ וְאֶל-תִּשְׁמַח לְבִנֵי-יְהוּדָה
בְּיוֹם אֲבָדָם וְאֶל-תִּגְדֵּל פִּיךָ בְּיוֹם עֲרָה :
אֶל-תָּבֹא בְשֵׁעַר-עַמִּי בְּיוֹם אֵיזָם
אֶל-תָּרָא גַם-אֶתְּהָ בְרַעְתּוֹ בְּיוֹם אֵיזָו
וְאֶל-תִּשְׁלַחנָה בְּחֵילוֹ בְּיוֹם אֵיזָו :
וְאֶל-תִּעַבֵּד עַל-הַפָּרֶק לְהַכְרִית אֶת-
פְּלִיטָיו וְאֶל-תִּסְגֵּר טְרִידָיו בְּיוֹם עֲרָה :
כִּי-קָרוֹב יוֹם-יְהוָה עַל-כָּל-הַגּוֹיִם
כְּאֶתְּרָא

עבדיה הנביא

בְּעָרִים בָּאוּ לְךָ הַלֹּא יִשְׁאֲרוּ עַל לִוְיֹת :

אֵד נְהַפְּטוּ עֵשׂוּ נִבְעוּ מִצְּמִינֹו :

עַד-הַגְּבוּל שְׁלֵהוּהָ כָּל אֲנָשִׁי בְּרִיתְךָ

הַיְשִׁיאוּךָ יִכְלוּ לְךָ אֲנָשִׁי שְׁלֵמָה לְחֹמֶךָ

יִשְׁיִמוּ מִזֹּר תַּחֲתֶיךָ אֵין תְּבוּנָה בּוֹ :

הַלֹּא בַיּוֹם חָהוּא נֶאֱמַר יְהוָה וְהֶאֱבַדְתִּי

חֻכְמִים מְאֹדוֹם וְתְבוּנָה מִבֵּר עֵשׂוֹ :

יִחַתּוּ וּבֹרֶיךָ תִּימָן לִמְעַן יִכָּרֶת אִישׁ

מִבֵּר עֵשׂוֹ מִקְטָל : מַחֲמַם

אֶחָיֶךָ יַעֲקֹב תִּכְסֶּךָ בּוֹשֵׁר וְנִכְרֶת

לְעוֹלָם : בַּיּוֹם עֲבֹדָה מִגֵּר בַּיּוֹם

שָׁבוֹת

עֲבָרֵיהֶם הַנְּבִיא

וְאֵת שְׂדֵה שְׂכָרוֹן וּבְנֵי מִין אֶת הַגְּלֵעָד :
וְגֵלְתֵי חֶהֱל־הוּהָ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-
בְּנֵי עֵינַי עַד-צָרְפָּת וְגֵלְתֵי יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר
בְּסַפְרֵי יְרֵשׁוּ אֶת עַרְיֵי הַנְּגִב :
וְעַל מִזְשָׁעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשַׁפֵּט אֶת-הַר
עֲשׂוֹ וְהִיתָה לִיהוָה הַמְּלֹכָה :

תָּם וְנִשְׁלַם עֲבָרֵיהֶם הַנְּבִיא

עבדיה הנביא

בְּאֶשֶׁר עָשִׂיתָ יַעֲשֶׂה לְךָ גְבוּלָה יִשְׁוֹב
בְּרֵאשִׁיב : כִּי בְּאֶשֶׁר שָׂתִיתֶם
עַל-הַר קָדְשִׁי יִשְׁתּוּ כָּל-דְּגוּי־סִתְמִיד
וְשָׂתוּ וְלָעוּ וְהָיוּ כְּלוֹא הָיוּ : וּבְהַר
עִיּוֹן תִּהְיֶה פְּלִיטָה וְהָיָה קָדְשׁ וּיְרִשׁוּ
בֵּית-יַעֲקֹב אֶת מִוֶּרְשֵׁיהֶם : וְהָיָה
בֵּית-יַעֲקֹב אִישׁ וּבֵית יוֹסֵף לְהַכָּה וּבֵית
עִשָׂו לְקָשׁ וּדְלָקוּ בְּהֵם וְאֶכְלוּסֹלָא-
יִהְיֶה שָׂרִיד לְבֵית עִשָׂו כִּי יִהְיֶה דְבָר :
וּיְרִשׁוּ הַגִּבּוֹר אֶת-הָאֶרֶץ עִשָׂו וְהַשְּׂפֵלָה
אֶת-פְּלִשְׁתִּים וַיִּירֶשׁוּ אֶת-שָׂדֵה אֶפְרַיִם
וְאֶת

